

4. Ο Κανονισμός 11 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ :

«11. Ἐὰν οἰονδήποτε πρόσωπον παραλείψῃ νὰ πληρώσῃ οἰαδήποτε δικαιώματα διὰ τὴν προμήθειαν ὕδατος δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 10 ἢ ἐνεργήσῃ κατὰ παράθεσιν τῶν Κανονισμῶν τότε ἡ Ἐπιτροπεία Ὑδατοπρομηθείας δύναται ἄνευ εἰδοποιήσεως νὰ διακόψῃ τὴν παροχὴν ὕδατος πρὸς αὐτὸν μέχρις ὅτου ἅπαντα τὰ ὀφειλόμενα δικαιώματα ὥς καὶ ἐπιπρόσθετον ποσὸν ἐκ £3 διὰ τὴν ἐπανάσυνδρασην τῆς ὕδατικῆς προμηθείας καταβληθούν ἢ ἡ τοιαύτη παράθεσις τερματισθῇ».

(Υ.Ε. 465/59.)

Ἀριθμὸς 841

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ (ΚΕΦ. 243)

Κανονισμοὶ γενόμενοι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Βελτιώσεως
Παναγιᾶς τῆς Ἐπαρχίας Πάφου

Τὸ Συμβούλιον Παναγιᾶς ἐνασκοῦν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένης εἰς αὐτὸ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) Νόμου, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦς νέους Κανονισμοὺς :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὥς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Παναγιᾶς 1969 θὰ ἀναγινώσκωνται δὲ ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) Κανονισμῶν Παναγιᾶς 1951 ἕως 1967 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὥς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ ὁμοῦ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρονται ὥς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) Κανονισμοὶ Παναγιᾶς 1951 ἕως 1969.

2. Οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ διὰ τοῦ παρόντος τροποποιουνται διὰ τῆς εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 136 ἐνθέσεως τῶν ἀκολουθῶν νέων Κανονισμῶν :

«136Α.—(1) Οὐδὲν πρόσωπον δύναται νὰ ἀνεγείρῃ, κτίζῃ, κατασκευάζῃ, διατηρῇ, χρησιμοποίῃ ἢ λειτουργῇ ἐντὸς τῆς περιοχῆς βελτιώσεως οἰονδήποτε ἀποστακτῆρα διὰ τὴν κατασκευὴν ζιζανίας, ἢ οἰνοπνεύματος ἢ δι' οἰονδήποτε ἄλλον σκοπὸν ἐκτὸς ἐὰν τὸ τοιοῦτον πρόσωπον λαμβάνῃ καθ' ἕκαστον ἔτος ἄδειαν παρὰ τοῦ Συμβουλίου.

(2) Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τοιοῦτους ὅρους οἷους δυνατόν νὰ θεωρήσῃ ἀναγκαίους.

(3) Τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον εἶναι πληρωτέον διὰ τὴν τοιαύτην ἄδειαν δὲν θὰ ὑπερβαίνει τὴν £1.000 κατ' ἔτος ἢ διὰ μέρος τοῦ ἔτους.

136Β.—(1) Ἐὰν ἐπὶ τῇ θάσει ἐκθέσεως τοῦ ἱατρικοῦ Λειτουργοῦ τὸ Συμβούλιον ἱκανοποιηθῇ ὅτι εἰς ἀποστακτῆρ κατέστη ἐπιβλαβὴς διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἢ προκαλεῖ δημοσίαν ἐνόχλησιν τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ περαιτέρω χρησιμοποίησιν τοῦ ἀποστακτῆρος.

(2) Ἡ τοιαύτη ἀπαγόρευσις θὰ ἰσχύῃ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἀντίγραφον ταύτης δεόντως ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐπεδόθη εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ἢ κάτοχον τοῦ ἀποστακτῆρος».

Οἱ ὥς ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν.

(Υ.Ε. 356/59.)

Ἐφημερίς
Κυβερνήσεως
Παράρτημα
Τρίτον :
18.7.1951
18.2.1954
23.6.1955
9.8.1956

Ἐπίσημος
Ἐφημερίς
τῆς Δημο-
κρατίας :
Παράρτημα
Τρίτον :
10.5.1962
26.7.1962
11.5.1967